

INKERIN

K I R K K O

3/103/2017

Inkerin kirkon strategia
2017–2025

"Inkerin kirkko on linjakas,
avarakatseinen ja luova"

Näkökulmia Inkerin kirkon
tulevaisuuteen

25 vuotta Inkerin kirkon rekisteröinnistä

Kuva Kristina Gainova

Juud. 1:20–21

Rakkaat ystävät, rakentakaa te edelleen elämäenne pyhimmän uskonne perustalle, Pyhässä Hengessä rukoillen. Pysykää Jumalan rakkaudessa ja odottakaa, että Herramme Jeesus Kristus armossaan johtaa meidät iankaikkiseen elämään.

INKERIN

KIRKKO

3/103/2017

Inkerin kirkko on perustettu v. 1611. Uudelleen se rekisteröitiin v. 1992 nimellä "Inkerin evankelis-luterilainen kirkko Venäjällä". Kirkkoa johtaa piispa. Keskuskanslia sijaitsee Pietarissa.

Rovastikuntia on seitsemän: Länsi-Inkerin, Pietarin, Karjalan, Moskovin, Volgan, Uralin sekä Siperian rovastikunta. Seurakuntia on yhteensä koko Venäjän federaation alueella, Viron rajalta Baikalin rannoille saakka, noin 80.

Inkerin Kirkko -lehti perustettiin joulukuussa 1991. Lehti ilmestyy suomen- ja venäjänkielisenä versiona. Suomenkielinen Inkerin Kirkko välittää tietoa kirkon nykypäivästä Suomessa asuville inkeriläisille sekä suomalaisille seurakunnille, järjestöille ja yksityisille tukijoille.

www.inkerinkirkko.fi
www.elci.ru

Tässä numerossa:

3 Pääkirjoitus

4 Roman Suharev iloitsee Inkerin kirkon lähetys henkisydestä

6 Inkerin kirkon ja seurakuntien uutisia

12 Inkerin kirkko 1992–2017

14 Muistoja yhteistyöstä ja onniteluja

16 Arvo Survo: Inkerin kirkko on linjakas, avarakatseinen ja luova

16 Arvo Survo: Inkerin kirkko on linjakas, avarakatseinen ja luova

19 Inkerin kirkon strategia 2017–25

20 Näkökulmia Inkerin kirkon tulevaisuuteen

22 Muutoksia viestinnässä

23 Tyhjen käsien teologiaa

24 Yllätysten syksy Pyhässä Annassa

Pääkirjoitus

Piispa Aarre Kuukauppi
Inkerin ev.lut. kirkko Venäjällä

25 vuotta itsenäisenä kirkkona

Tänä vuonna me luterilaiset juhlimme uskonpuhdistuksen merkkivuotta. Se on suurin ja merkittävin juhlan aiheemme, mutta muitakin ilonaiheita meillä on: Inkerin kirkko rekisteröitiin Moskovassa 25 vuotta sitten, 14. syyskuuta 1992.

Vuoteen 1992 saakka kaikki silloisen "Inkerin rovastikunnan" seurakunnat kuuluivat juridisesti Viron evankelis-luterilaiseen kirkkoon. Kun Viro sitten vuonna 1991 itsenäistyi, Inkerin rovastikunta irrotettiin Viron kirkosta heidän kirkolliskokouksensa päätöksellä. Toisin sanoen meille annettiin itsenäisyys, joka johti meidät luomaan uuden kirkkojärjestyksen ja rekisteröitymään itsenäiseksi kirkoksi.

Oli tehtävä suurta valmistelutyötä. Piti muovaila uusi konstituutio, kirkkojärjestys, uudet rakenteet kirkon toiminnalle. Kiitos Herralle, että meillä oli paljon apulaisia ja työmiehiä, sisaria ja veljiä, jotka tekivät suurenmoista työtä ja järjestelyjä uuteen vaiheeseen.

Neuvostoliitto hajosi, mutta kirkko virkosi nyt eloon uudessa todellisuudessa. Vapaus koitti. Presidentti Boris Jeltsin sanoi jossakin puheessaan kaikkien kuullen: "Ottakaa vapautta niin paljon kuin jaksatte kantaa". Vapaus on niin vastuullinen asia, että kaikki eivät sitä vastuuta ymmärtäneet oikein. Mutta kirkolle se oli kultaista aikaa; kirkkoja palautettiin, tontteja kirkkojen rakentamiseen myönnettiin ilmaiseksi, diakonisia palvelukeskuksia (vanhainkoiteja) perustettiin ja koulutus aloitettiin.

Tärkein resurssimme olivat ihmiset. Jumalan Henki voiteli kirkon palvelukseen useita taitavia veljiä ja sisaria. Erityisesti haluan muistella **Isto Pihkalaa**, Leino Hassista, **Kosti Laitista**, **Riitta Pyykköä**, **Nina Ivanovnaa**, Ser-

gei Preimania ynnä muita, jotka tekivät työtä yöt ja päivät, että kirkko toimisi järjestelmällisesti ja demokraattisesti.

Tärkeä asia oli, että meillä oli hyvin suuri yksimielisyys. En muista yhtäkään isompaa asiaa, josta olisi ollut riitaa. Puhuttiin paljon ja hyvin emotionaalisesti, mutta Jumala auttoi aina löytämään lopuksi yhteisymmärryksen.

Kiitos Herralle, meillä oli heti alusta yhteinen mieli siitä, että Raamattu on erehtymätön Jumalan Sana ja Tunustuskirjat sen oikea tulkinta. Tästä johtuen kirkko ei lähtenyt liukkaalle liberaaliselle tielle ja siksi meihin suhtaudutaan, paitsi kriittisesti, ihme kyllä myös kunnioittavasti sekä Venäjällä että maailmalla.

Suuri menetys meille oli inkeriläisten paluumuutto Suomeen. Mutta sekin on Jumalan kädessä ja Inkerin kirkko tekee tänään laajemmin lähetystyötä. Kaikki kansat on kalastettava Kristukselle.

Koulutus on kasvavassa trendissä, opiskelijoita on monesta maasta. Tänä vuonna on opiskelijapariskunta jopa Kiinasta. Ehkä Jumala on avaamassa meille oven Kiinan työhön.

Norjalaisen järjestön kanssa on sovittu lähetysprojektin aloittamisesta Israelissa, venäläisten siirtolaisten parissa.

Jumala siunatkoon kirkkoamme sekä sen ystäviä ja yhteistyökumppaneita!

+ Aarre Kuukauppi

Roman Suharev ILOITSEE INKERIN KIRKON LÄHETYSHENKISYYDESTÄ

Katekeetta Roman Suhareville Viipurin seurakunta on paikka, josta hän on löytänyt sekä kodin että palvelutehtäviä. Hän haastaa kaikkia uskovia etsimään paikkaansa Jumalan ja lähimmäisen palvelemisessa sekä kantamaan vastuuta kirkossa.

Suharevin perhe haluaa palve-
la omassa seurakunnassaan,
Viipurissa. Irina opettaa pyhäkou-
lussa ja Roman on katekeetta.

Ensi vuonna tulee kuluneeksi kymmenen vuotta siitä, kun **Roman Suharevin** (35) elämässä tapahtui merkittävä käänne.

– Olin juuri muuttanut Pietarista takaisin Viipuriin. Elämässäni ei ollut vielä silloin tilaa Jumalalle, eikä minulla ollut minkäänlaista mielikuvaa kirkosta.

Jumalalla oli kuitenkin jo olemassa suunnitelma.

– Ystäväni kutsuivat minut luterilaisen seurakunnan nuorten kokoontumiseen, jossa lauloimme, juttelimme ja joimme teetä. Nuorten välitön ja läm-

min suhtautuminen teki minuun vaikutuksen ja aloin käydä silloin tällöin kirkossa. Ensin kävin nuortenilloissa ja leireillä, sitten jumalanpalveluksissa ja muissa tilaisuuksissa. Vuoden kuluttua minut konfirmoitiin.

Herran kutsuma

Roman Suharev kuvailee, että hän ei löytänyt Herraa, vaan Herra löysi ja kutsui hänet. Roman sai kutsun pelastettujen joukkoon, mutta myös palvelemaan seurakuntaa. Viipurin seurakunnan nuoret lauloivat konfirmaatiojuhlassa onnitelulaulun, jossa sanottiin: ”Nouse tais-

teluun, Jumala kutsuu sinua!”

– Ymmärsin jo silloin, etten voi olla passiivinen kirkossa. Seuraavan viiden vuoden aikana osallistuin nuorisotyöhön, pidin pyhäkoulua ja toimin suntiona. Vuonna 2014 sain Viipurin seurakunnalta kutsun palvella katekeettana Svetogorskin kappeliseurakuntaa.

Mummojen perintö

Roman Suharev syntyi Tsherkasovon kylässä, läheltä Viipuria. Hänen vanhempansa olivat ateismin ajan kasvatteja, eivätkä käyneet koskaan kirkossa. Romanin molemmat mummot olivat

kuitenkin uskovia ihmisiä.

– Minut kastettiin ortodoksikirkossa, kun olin kolmevuotias. Kun olin alaluokilla, mummot lukivat minulle Raamatua ja opettivat rukoulemaan. Jouluna ja pääsiäisenä kävin heidän kanssaan ortodoksikirkossa. Luulen, että jo silloin luotiin pohjaa sille, että tulin myöhemmin uskoon.

Suharev opiskeli peruskoulun jälkeen teknikko-mekaanikoksi Viipurin siviili-ilmailun lentoteknillisessä opistossa ja jatkoi alan opintoja yliopistossa, Pietarissa, valmistuen sieltä insinööriksi. Jatko-opintojen jälkeen hän työskenteli nelisen vuotta Pietarissa, Pulkovon lentokentällä insinööriä. Vuodesta 2009 hän on työskennellyt vähittäiskaupan ja rakentamisen parissa.

Aikuistumisen aika

Hengellisen kotinsa Roman Suharev on löytänyt Inkerin kirkosta. Hän kuvaa sitä konservatiiviseksi luterilaiseksi kirkoksi, joka edustaa läntistä, yli 400-vuotista kristillistä perinnettä. Vaikka Suharev on seurannut omin silmin Inkerin kirkon kehitystä vasta kymmenisen vuotta, hän tuntee kirkon uudelleen rekisteröitymisen jälkeistä historiaa pidemmältäkin ajalta.

– Mielestäni 25 vuotta on lyhyt ikä kirkolle. Se on vasta alkua sille tielle, jota kirkon tulee kulkea. 25 vuoden aikana kirkko on kuitenkin olennaisesti muuttunut. Voi sanoa, että kirkolla on nyt takanaan uudelleen syntymisen vaihe ja on alkanut uusi, aikuistumisen vaihe, Suharev pohtii.

– Kirkko koostuu ihmisistä. 90-luvulla enemmistö Inkerin kirkon jäsenistä oli suomea puhuvia kirkon työntekijöitä ja seurakuntalaisia, jotka asuttivat luoteis-Venäjää. Inkerin kirkko muodostui muutamista pienistä paikallis seurakunnista, joiden jäseniä yhdisti kieli ja asuinalue. Tänä päivänä Inkerin kirkko on monikansallinen kirkko, jonka reilussa 70 seurakunnassa eri puolilla Venäjää on yhteensä noin 15 000 jäsentä, Roman Suharev kertoo.

Tulevaisuus lapsissa

Aikuistumisen vaiheeseen, jota Inkerin kirkko nyt elää, liittyy omat positiiviset ja negatiiviset puolensa, kuten kaik-

kiin elämänvaiheisiin. Aikuistuminen merkitsee suurempaa itsenäisyyttä ja vastuuta.

– On tärkeää, että kaikki seurakuntalaiset ja työntekijät tunsivat henkilökohtaista vastuuta kirkon toiminnasta ja vaikuttaisivat sen kehitykseen, Suharev painottaa.

– Tulevaisuus on lapsissa, ja mielestäni kirkon tulee nähdä yhä enemmän vaivaa lapsi- ja nuorisotyön kehittämiseksi. Leiritoiminnan lisäksi tulisi löytää muitakin muotoja olla mukana lasten ja nuorten kehityksessä. Heille tulee antaa enemmän henkilökohtaista vastuuta ja sillä tavoin houkuttaa heidät mukaan seurakunnan toimintaan.

Kehittyvä kirkko

Inkerin kirkolla on korkeakoulutasoinen oppilaitos, Teologinen Instituutti, josta valmistuu työntekijöitä seurakuntaelämän eri tehtäviin. Roman Suharev aloitti siellä itsekin viime vuonna etäopiskelijana.

– Arvostan sitä, että saan opiskella Teologisessa Instituutissa, Suharev sanoo. Hänen mielestään kaikkien tulisi opiskella ahkerasti ja kehittää tietojaan ja taitojaan voidakseen tehokkaammin palvella Jumalaa ja lähimmäisiä.

Inkerin kirkko tekee myös aktiivista sosiaalityötä, heikoimmassa asemassa olevien ihmisten, kuten vanhusten, vammaisten ja orpojen parissa. Hiljattain kirkko on saanut myös oman kustantamon.

– Mielestäni yksi kirkon saavutuksia on aktiivinen lähetystyö evankeliumin julistamiseksi. Kirkon olemassaolon aikana tapahtuneet muutokset ovat ehdottomasti olleet enimmäkseen myönteistä kehitystä, Suharev iloitsee.

Uskollisuus Jumalan sanalle

Tärkeimpänä Inkerin kirkon vahvuutena Roman Suharev pitää sitä, että kirkko on avoin kaikille ihmisille kansallisuuteen, asuinpaikkaan tai muihin eroihin katsomatta.

– Olemalla avoin kaikille kirkko toteuttaa Jeesuksen sille antamaa lähetystehtävää. Mielestäni Inkerin kirkon vahvuus on myös uskonoppi, joka perustuu suoraan Pyhiin kirjoituksiin. Ristiriitaisessa ajassa, jossa elämme, on

yhä vaikeampaa säilyttää puhdas raamatullinen opetus, Suharev toteaa.

– Meidän tulee vastata maailman tai muiden uskontojen valheopetusten taholta tuleviin nykyajan haasteisiin sanomalla ”tässä seison, enkä muuta voi”. Terve konservatismi ja uskollisuus apostoliselle opetukselle ovat mielestäni hyvä kannustin kirkon kehitykselle jatkossakin.

Perheenä palvelen

Roman Suharevin perheessä on tartuttu lapsi- ja nuorisotyön haasteisiin. **Irina**-vaimo on ammatiltaan opettaja ja seurakunnassa hän palvelee pyhäkoulunopettajana. Romanin tehtäviin katekeettana kuuluu myös rippikoulu- ja musiikkityötä nuorten parissa.

– Yritämme toteuttaa elämässämme apostoli Paavalin ohjetta: Palvelkaa toisianne, kukin sillä armolahjalla, minkä on saanut, Jumalan moninaisen armon hyvinä huoneenhaltijoina (1 Piet. 4:10). Ajattelen, että henkilökohtainen usko merkitsee todistamista omalla elämällään.

Suharevin pariskunta tapasi toisensa aikoinaan seurakunnan toiminnassa. Heidät vihittiin avioliittoon kirkossa ja tämän vuoden elokuussa perhe täydentyi esikoispojalla, joka kohta kastetaan.

– Seurakunta merkitsee perheellemme paljon. Olen saanut kirkon kautta paljon uusia tuttavuuksia. Minulle on tärkeää yhteys ihmisiin, joiden kanssa on yhteinen usko. Evankeliumin julistus ja pyhät sakramentit tukevat ja vahvistavat meitä hengellisesti.

– Uskon, että Inkerin kirkolla on edessään loistava tulevaisuus. Luulen, että kun eletään eteenpäin vielä toiset 25 vuotta, kirkko on kypsempi ja seisoo vahvalla perustalla. Kaikki edellytykset siihen ovat olemassa, Roman Suharev vakuuttaa.

Teksti: Darja Shkurljateva/Miina Makkonen

Inkerin kirkon uutisia

KIRKKOHALLITUKSEN PÄÄTÖKSIÄ

2.6.2017

- Hyväksytään **Valeri Antipov** 2 vuodeksi Tverin seurakunnan kirkkoherraksi.
- Jatketaan **Vladimir Nikiforovin** valtuuksia 2 vuodella Kristuksen Armon seurakunnan kirkkoherrana Ulan-Udessa.
- Jatketaan **Vladimir Jakushovin** valtuuksia Kemin seurakunnan kirkkoherrana.
- Jatketaan **Viktor Ruzhinskijn** valtuuksia Kaukolan (Sevastjanovo) seurakunnan kirkkoherrana.
- Kutsutaan lähetystyöntekijä **Merja Kramsu** (SLS) Inkerin kirkon palvelukseen 3 vuodeksi.
- Kutsutaan lähetystyöntekijä, pastori **Juha Saari** (SEKL) Inkerin kirkon palvelukseen 3 vuodeksi.
- Kutsutaan lähetystyöntekijä, diakoni **Hannu Keskinen** (SEKL) Inkerin kirkon lähetystoimikunnan palvelukseen 2 vuodeksi.
- Kutsutaan lähetystyöntekijä **Alyssa Anders** (LCMS) Inkerin kirkon palvelukseen 3 vuodeksi.

8.9.2017

- Julistetaan 8.9. alkaen Kolppanan seurakunnan kirkkoherran paikka avoimeksi, hakuaika 60 päivää. Pyydetään **Jevgeni Mihailovia** jatkamaan kirkkoherrana vaaleihin saakka.
- Vihitään pastoriksi **Markus Aitamäki** Siperian rovastikuntaan.
- Siunataan katekeetaksi Kolppanan Pyhän Pietarin seurakuntaan **Sergei Rushitski** hänen käytyään teologisen peruskurssin.

ONNEA JA SIUNAUSTA!

Pietarin Pyhän Annan kirkossa avioituivat 26. elokuuta 2017 Inkerin kirkon lapsi- ja nuorisotyön johtaja **Margarita Pukkonen** ja **Sergei**

Vorobjov. Nuorenparin vihki lähetysjohtaja **Jevgeni Raskatov**. Edellinen vihkipari sanoi tahdon Pyhän Annan kirkossa vuonna 1934.

Jaanissa istutettiin **puita**

Pietarin virolaisessa Johanneksen (Jaanin) seurakunnassa vietettiin 3. syyskuuta moninkertaisia juhlia: Pietarissa on pidetty 230 vuotta vironkielisiä jumalanpalveluksia ja seurakunta perustettiin 175 vuotta sitten. Pyöreitten vuosien johdosta kirkon takapihalle istutettiin kaksi puuta. Omenapuu symboloi lisäksi reformaation merkki-vuotta ja tammi Viron 100 vuotta kestänyttä itsenäisyyttä.

Puut istuttivat piispa **Tiit Salumäe** ja seurakuntaa palveleva Viron kirkon pappi **Enn Salveste**. Mukana olivat myös Viron Pietarin pääkonsulaatin ja kulttuuriministeriön edustajat. "Teemme tänään jotakin, jonka hedelmiä emme itse välttämättä näe", sanoi Salumäe puheenvuorossaan.

Sama pätee tietenkin myös Jaanin seurakunnan työssä sekä kaikessa hengellisessä työssä niin Inkerin kirkossa kuin laajemminkin.

Liliann Keskinen

Uusia opiskelijoita

Inkerin kirkon Teologinen Instituutti on viime vuosina uudistanut opetussuunnitelmia. Pyrkimyksenä on saada vastaamaan koulutus paremmin kirkon tarpeita ja varustaa tulevia työntekijöitä käytännöllisemmin.

Viime vuonna muutettiin myös hakumenetelmää. Nyt piispanneuvosto haastattelee jokaisen opiskelijaehdokkaan. Näin yritetään mahdollisimman hyvin valikoida koulutukseen sopivimmat tulevat työntekijät.

Tänä syksynä opiskelun on aloittanut yhteensä 26 uutta opiskelijaa: 8 teologisella

peruskurssilla ja loput yleisellä teologisella kurssilla, 14 etäopiskeluna. Opiskelijat ovat kotoisin ympäri Venäjää, Karjalan ja Baidalin väliltä, Kazahstanista ja yhden opiskelijan vaimo vapaakuuntelijana Kiinasta.

Liliann Keskinen

Uusia teologian opiskelijoita Teologisessa Instituutissa.

Freude in Christus –konferenssi

Saksassa järjestettiin 22.–25. kesäkuuta reformaation merkkipäiväpäivä omistettu konferenssi, joka kokosi yhteen konservatiivisten luterilaisten kirkkojen piispoja ja pastoreita. Tapahtuman järjesti Itsenäinen evankelis-luterilainen kirkko (SELK).

Konferenssin pääesitelmässä kiinnitettiin huomiota Augsburgin tunnustuksen seitsemänteen artiklaan, jossa julistetaan todellisen kirkon tunnusmerkeiksi oikeanlainen sakramenttien hoitaminen ja uskollisuus evankeliumin julistamiselle, eli uskollisuus Raamatulle muuttumattomana Jumalan Sanana.

Oli rohkaisevaa nähdä piispoja, jotka eivät ole hyväksyneet kirkkojen liberaalia kehityssuuntaa omista maissaan ja jotka kaikesta huolimatta ovat onnistuneet johtamaan lojaaliutensa Pyhille Kirjoituksille ja kirkon traditiolle säilyttäneitä seurakuntia. Heidän palvelutyössään elpyvät Paavalin sanat: *Samoin on nyt tänäkin aikana olemassa jännös armon valinnan mukaan* (Room. 11:5). Yhdeksi

konferenssin tärkeimmistä johtopäätöksistä tulikin oivallus Jumalan muuttumattomasta toiminnasta niiden sydämissä, jotka päättävät elää Hänen Sanansa mukaan elämäntilanteesta tai ympäröivistä olosuhteista huolimatta.

24. päivä konferenssin osallistujat matkustivat Wittenbergiin, jossa Martti Luther naulasi linnankirkon oviin 95 teesiään. Wittenbergin keskustan Pyhän Marian kirkossa – jossa Luther monesti saarnasi – vietettiin konferenssin juhla-jumalanpalvelus. 25. päivä osallistujat vierailivat Berliinin SELK:iin kuuluvissa seurakunnissa ja kertoivat messun jälkeen omista kirkkoistaan ja uskonnollisista yhteisöistään.

Konferenssissa oli edustajia Belgiasta, Tanskasta, Amerikasta, Englannista, Ranskasta, Norjasta, Portugalista, Ruotsista, Suomesta, Latviasta, Liettuasta ja Tsekin tasavallasta. Venäjältä edustettuna olivat Siperian ja Inkerin evankelis-luterilaiset kirkot. Inkerin kirkosta konferenssiin osallistuivat Inkerin kirkon pääsihteeri, Pyhän Marian seurakunnan kirkkoherra pastori **Mihail Ivanov** ja Inkerin kirkon Teologisen Instituutin työntekijä, Pyhän Johannes Kastajan uskonnollisen yhteisön diakoni **Aleksei Kargaltsev**.

Teksti: Mihail Ivanov/suom. Päivi Kokkonen

Vierailu Unkariin

Vuime vuonna Petroskoissa järjestetyn suomalais-ugrilaisten teologisen konferenssin jälkeen Inkerin kirkolle tuli kutsu Unkarista, jossa piispa **Aarre Kuukauppi** ja Teologisen Instituutin rehtori **Ivan Laptev** puolisoineen vierailivat 12.–19. kesäkuuta.

Budapestissa oli käynti kirkon hallinnollisessa keskuksessa. Lisäksi vierailulla tustuttiin kirkon kahteen hiipakuntaan, Balaton-järven kauniisiin maisemiin ja siellä sijaitsevaan kirkon kurssikeskukseen.

Ivan Laptev piti Unkarin kirkon kolmen piispan työnjakoa hyvänä mallina myös Inkerin kirkolle. "Hienoa oli myös nähdä, miten Unkarin valtio tukee kirkon omien oppilaitosten ja vanhainkotien työtä", Laptev kertoo.

Unkarissa saatuja kirkon ja valtion yhteistyön kokemuksia yritetään jatkossa hyödyntää soveltuvin osin Inkerin kirkossa. Yksi konkreettinen yhteistyöprojekti on unkarilaisen Luther-aiheisen animaatio-sarjan kääntäminen ja

editoiminen venäjän kielelle.

"Unkarissa on tehty jo 15 vuotta hyvää vankilatyötä, josta toivomme kokemusten vaihtoa. Unkarista ollaan tulossa Inkerin kirkkoon tutustumaan Novosibirskin vankilatyöhön", piispa Aarre Kuukauppi iloitsee.

Liliann Keskinen

Inkerin kirkon edustajat tutustuivat kesällä Unkarin luterilaiseen kirkkoon ja pohtivat mahdollisuuksia yhteistyöhön. Kuva Unkarin luterilaisen kirkon arkistot

Lähetyspiiri Pyhässä Mariassa

Lapset saivat vaeltaa syyskuussa ympäri Pyhän Annan kirkkoa "Luther-seikkailussa". Samaan aikaan vanhemmille esiteltiin seurakunnan toimintaa ja luterilaisuutta.

Pyhän Annan kirkossa Pietarissa järjestettiin 10. syyskuuta 7–12 -vuotiaille lapsille Luther-aiheinen seikkailu, joka veti muutamaksi tunniksi kirkkoon noin 80 lasta. Seurakuntaa johtava diakoni **Jevgeni Raskatov** arveli, että noin puolet heistä tuli eri seurakunnista, loput olivat ulkopuolisia.

Lapset tapasivat kirkossa mm. paavin, Melanchtonin, vaaliruhtinas Frederik Viisaan ja tietysti itse Martti Lutherin. Nämä hahmot antoivat ryhmiin jaetuille osallistujille erilaisia tehtäviä: askartelua, lauluja latinaksi ja venäjäksi, neulansilmän läpi menemistä jne. Yksikään osallistuja ei suostunut anekdootaan, vaan oli anteeksipyyntöön ja anteeksiannon kannalla.

Liliann Keskinen

Pyhän Marian seurakunnassa alkoi 6. elokuuta kerran kuussa koontuva lähetyspiiri, johon ensimmäisellä kerralla osallistui parisenkymmentä ihmistä. Piiriläiset palvelevat kirkkosalissa vierailevia. Ensimmäisen palvelupäivän suosituimmat kysymykset liittyivät kirkon ja seurakunnan historiaan ja urkuihin. Piirissä tullaan opiskelemaan lisää kristinuskon keskeisiä asioita ja luterilaista uskontunnustusta ja ennen kaikkea – syvennyttään ilosanomaan. Yhdessä käsitellään myös vierailijoiden esittämiä kysymyksiä.

Ik:n viestintä

Juhlapäivä Keltossa

Kelton seurakunnassa juhlittiin 17. syyskuuta: tasan 25 vuotta sitten, syyskuussa 1992 Kolpinon kylän kauniissa maisemissa vihittiin käyttöön kirkko, joka sai nimensä Pyhän Yrjön mukaan. Juhlajumalanpalveluksen toimittivat Inkerin kirkon piispa **Aarre Kuukauppi** ja Pietarin rovastikunnan lääninrovasti **Ivan Hutter**. Jumalanpalveluksessa saarnasi **Pentti Smeds**. Uruissa oli **Marina Väisä**, joka toimi vuosia Kelton seurakun-

nan kanttorina.

Jumalanpalveluksen jälkeen oli tarjolla maittäva lounas. Juhlat jatkuivat konsertilla, jossa esiintyivät seurakunnan oma kuoro, viuluyhtye Harmonia, Hatsinan seurakunnan kuoro ja lauluryhmä Psalmi. Juhlissa esitettiin monia onniteluja ja lämpimiä sanoja ja jaettiin mielenkiintoisia muistoja. Seurakunnan elämää 25 vuoden ajalta kuvasi kirkon aulaan pystytetty valokuvanäyttely.

Maria Skipper/suom. Liliann Keskinen

Inkerin kirkolle kustantamo

Pietarissa rekisteröitiin 29. elokuuta Inkerin kirkon kustantamo Verbum. Nimi pohjautuu latinan-kieliseen Raamatun jakeeseen *Verbum Domini Manet in Aeternum* – Herran sana pysyy iäti (1 Piet. 1:25). Ensimmäinen julkaisu on Reformaation merkkivuoden kunniaksi kommentaariraamattu, joka julkaisaan yhteistyössä

Lutheran Heritage Fondation -järjestön kanssa. Kustantamoa johtaa Inkerin kirkon pääsihteeri **Mihail Ivanov**.

Darja Shkurljateva/suom. Liliann Keskinen

Издательство VERBUM

V | D
M | A

2017

Murmanskin kirkon rakennustyömaalla on alkamassa seinien muuraustyöt.

Pietarin päivä Hietamäellä

Innalan kylässä, Hietamäellä, sijaitseva kirkko on nimetty pyhien apostoli Pietarin ja Paavalin mukaan. Siksi Pietarin eli Petron päivä, jota vietetään 29. kesäkuuta, on suuri juhla seurakunnassa.

Entisaikoina Petron päivänä vietettiin isoja kansanjuhlia, kunnes seurakunnan toiminta lopetettiin ja kirkko purettiin. Vuonna 1959 Jälkylän hautausmaalla, vanhan kirkon paikalla, pidettiin viranomaisten luvalla iso juhla, jossa laulettiin virsiä ja julistettiin evankeliumia. Se oli tärkeä tapahtuma, yksi ensimmäisiä askeleita seurakunnan elpymisen tiellä.

Sunnuntaina 2. heinäkuuta 2017 Hietamäen kirkossa oli jumalanpalveluksessa erityisen lämmin ja valoisa tunnelma. Kirkkoherra **Väinö Kuosti**

muistutti saarnassaan apostoli Pietarin uskon tiestä. Palveluksen jälkeen seurakuntalaiset muistelivat kahvipöydässä, miten Petron päivää ennen juhlittiin kylässä. Lopuksi jotkut lähtivät vanhan kirkon paikalle sytyttämään kynttilän edellisten sukupolvien muistoksi.

Vaikka isot kansanjuhlat Petron päivänä ovat jääneet menneisyyteen, Hietamäen seurakunnan nykyisyys on täynnä uskoa ja kunnioitusta seurakunnan

Hietamäen seurakunnassa pidettiin jokavuotiseen tapaan kesällä kolmipäiväinen lastenleiri, jolle osallistui sekä ensikertalaisia että jo kokeneita leiriläisiä.

historian kohtaan. Se on jo aika hyvä perusta tulevaisuuden rakentamiseksi.

Inna Nippolainen

Musiikista vastasivat Toksovan ja Pietarin Pyhän Marian seurakunnan kuorot. Lisäksi kuultiin taitavia nuoria muusikoita sekä inkeriläisryhmä Röntyskää.

Kirkon juhlat Toksovassa

Toksovan Pietarin-Paavalin kirkossa vietettiin 26. elokuuta kirkon vihkimisen 130-vuotisjuhlaa. Juhlaväen joukossa oli vieraita lähiseurakuntien lisäksi Suomesta ja Virossa. Edustettuna oli myös paikallishallinto. Välillä paistoi aurinko ja välillä oli sadekuuroja tuulenpuuskineen, vähän niin kuin seurakunnassa vuosien saatossa.

Kirkkoherra **Aleksei Uimonen** luki tilaisuuden alussa Psalmista 127: *Jos Herra ei huonetta rakenna, niin sen rakentajat turhaan vaivaa näkevät.* Kuten monessa tervehdyspuheenvuorossakin vahvistettiin, Jumala on siunannut sekä kirkon rakentamista että seurakuntaa sen eri vaiheissa. Neuvostoaikana klubina ja elokuvateatterina toiminut kirkko on koonnut ihmisiä uudelleen Sanan kuuloon vuodesta 1990 lähtien.

Tervehdyksensä juhlaväelle toivat mm. seurakunnan entinen kirkkoherra **Esko Haapalainen**, kunnan edustaja **Natalia Rinjova**, Leevi Reinaru Viron kirkosta, Suomen Lähetysseuran entinen lähetystyöntekijä **Pertti Huttunen**, Pietarin lääninrovasti **Ivan Hutter** sekä lähetyspastori **Arvo Survo** (Sley). Kronstadin seurakunnan diakoni **Pavel Tsvetkov** lausui hienon tervehdyksensä runon muodossa. Päivän päätteeksi katsauksen seurakunnan historiaan piti **Andrei Pykkönen**.

Liliann Keskinen

Aunuksen seurakunta 25 vuotta

Pyhän Ristin kirkossa Aunuksessa vietettiin seurakunnan 25-vuotisjuhlaa 16. syyskuuta. Inkerin kirkon piispa **Aarre Kuukauppi** sanoi puheessaan olevansa onnellinen siitä, että sai olla mukana seurakunnan syntyvaiheissa ja nähdä, miten uskon siemen heitettiin Aunuksen maaperään. Kuu-

Seurakuntaa onnittelivat ensimmäisenä pyhäkoululaiset opettajansa Anzhelina Subbotinan kanssa.

kauppi palveli saarnaa ja **Kyösti Malmin**, Aunuksen seurakunnan ensimmäisen kirkkoherran, apulaisena.

Juhlavieraiden joukossa oli seurakuntalaisia, jotka 25 vuotta sitten osallistuivat seurakunnan perustamiskokoukseen. Heistä on erityisen ilahduttavaa ja arvokasta nähdä, että seurakunta julistaa Jumalan sanaa, joka

avaa sydämiä palvelemaan eksyneitä ja puutteenalaisia.

Seurakunta rekisteröitiin syksyllä 1992. Alkuvuosina kaikki tilaisuudet pidettiin yksityiskodeissa tai vuokratiloissa. Kesällä 1996 valettiin uuden kirkon perustukset kaupungin keskustassa. Ensimmäinen jumalanpalvelus

vielä keskeneräisessä kirkossa pidettiin 1.11.1998. Pyhän Ristin kirkon vihkivät käyttöön 13.6.1999 piispa Kuukauppi ja Mikkelin hiippakunnan piispa **Voitto Huotari**.

Paljon hyvää kuultiin niistä, jotka rohkeasti ja kärsivällisesti tekivät työtä seurakunnan syntymiseksi, opettivat sanaa, auttoivat teoin ja uhrasivat materiaalisesti seurakunnan vahvistumiseksi. Poisnukkuneille Kyösti Malmille ja aktiivisille seurakuntalaisille sytettiin kynttilä, joka symboloi valoa ja lämpöä, jotka siirtyvät sukupolvelta toiselle.

Tervehtiessään juhlan osanottajia kirkkoherra **Igor Pokormjaho** muistutti tärkeimmästä: ”Kirkossa emme kehu omia ansioitamme, vaan Herraa. Ja kiitämme Jumalaa kaikesta, mitä Hän antaa meille tässä elämässä.”

Oksana Dyba/suom. Anitta Lepomaa

Tulevia tapahtumia

INKERIN KIRKKOPYHÄ LAHDESSA 18.–19.11.2017

Lauantaina 18.11.

13:00 Kuulumisia Keltosta + Lutherilaiseen reformaatioon liittyvää opetusta (Ahtialan seurakuntakeskus: Alasenkatu 4, 15300 Lahti).
14:30 Raamattutunti (Ahtialan seurakuntakeskus).
16:00 Venäjänkielinen messu (Ahtialan seurakuntakeskus). Mukana Kelton kirkkokuoro. Kolehti Kelton seurakunnalle. Messun jälkeen iltatee/kahvi.
18:00 Musiikillinen iltahetki (Ahtialan seurakuntakeskus). Mukana mm. Kelton kuoro.

Sunnuntaina 19.11.

10:00 Messu (Joutjärven kirkko). Saarna Aarre Kuukauppi, liturgi Erkki Suhonen, Kelton kirkkokuoro ym. Kolehti Inkerin kirkolle.
11:30 Lähetyslounas. Tuotto Kelton seurakunnalle.

Molempina päivinä tulkkaus suomeksi/venäjäksi.

Tervetuloa!

Inkerin kirkon tuoreimmat uutiset

www.inkerinkirkko.fi

www.elci.ru

Facebookissa: Inkerin kirkko
(kaikille avoin sivu, ei vaadi rekisteröitymistä)

Omskin alueella järjestettiin kesällä kylälap-sille päiväleirejä Inkerin kirkon vapaaehtoisten voimin. Kuva Markus Aitamäki

INKERIN KIRKKO 1992–2017

Kuvat: Inkerin kirkon arkistot, Riitta Pyykkö, Tanja Paas, Oksana Dyba, Kristina Gainova, Lauri Waltari, Anu Väliaho

Piispa Aarre Kuukaupin pappisvihkimys Kupanitsassa v. 1992

Kelton kirkko vihittiin 13.09.1992. Seuraavana päivänä Inkerin kirkko rekisteröitiin Moskovassa

Inkerin kirkon 400-vuotisjuhlat Lempaalan alkuperäisen kirkon paikalla v. 2011

Mikkelinpäivä Pietarin Pyhässä Mariassa v. 2011

Inkerin kirkon piispana 1993–95 toiminut Leino Hassinen (vas.) ja Arvo Survo

Pietarin Pyhän Marian kirkon vihkiäisjuhla v. 2002

Moskovan Pyhän Kolminaisuuden seurakuntaa

Saratovin seurakuntaa retkellä v. 2012

Inkerin kirkon hengellinen kesäjuhla Kupanitsassa v. 2014

Uralin rovastikuntaan, Saranskiin, valmistui v. 2003 Velmema-kirkko

Jorma Säde kastoi ensimmäiset 11 ihmistä Kontupohjan uudessa kirkossa v. 2005

Olavi Raassina (vas.) ja Ossi Kantola konfirmoivat Vienan Kemissä v. 2005

Karatusan kirkon rakennustyömaa Siperiassa v. 2015

Pietarin Pyhän Mikaelin kirkon sisäpihalla Isto Pihkala (vas.), piispa Kuukauppi ja Sergei Tatarenko

Teologisen Instituutin rehtori Ivan Laptev vaimoineen uzbekkien luona joulukuussa 2016

Shuarsolan kirkon talkoot Uralin rovastikunnassa

Teologisen Instituutin opiskelijoita ja opettajia syksyllä 2008

Nuorten konfirmaatio Keltossa elokuussa 2017

Muistoja yhteistyöstä ja onnitteluja

Käännökset: Päivi Kokkonen, Merja ja Kari Karjalainen, Kristiina Paananen

”Itsenäistyneen Inkerin kirkon ensimmäinen kirkolliskokous valitsi 20. maaliskuuta 1993 piispaksi rovasti Leino Hassisen ja kirkkohallituksen jäsenet. Asessorina ja kirkkohallinnon asiantuntija-avustajana osallistuin kirkkohallituksen kokouksiin noin kymmenen vuoden ajan. Leino-piispan puheenjohtajuudessa kirkkohallitus työskenteli intensiivisesti ja tehokkaasti. Kokouksissa oli myös huumoria, varsinkin silloin, kun Leino höysti keskusteluja laajasti hallitsemillaan suomalaisilla sananparsilla.

Kerran Venäjän viranomaiset tiedustelivat Inkerin kirkolta, olisiko sillä käyttöä Viipurin maaseurakunnan keskiaikaiselle kirkkorakennukselle, jota joku saksalainen hengellinen yhteisö oli anonut itselleen. Kirkkohallitus oli päätyvässä siihen, että koska Viipurin inkeriläisseurakunta oli jo saanut entisen ruotsalais-saksalaisen Pietarin-Paavalin kirkkorakennuksen,

se ei tarvinnut uusia tiloja. Samalla kirkkohallituksen jäsenet kuitenkin painottivat, että rakennusta ei tulisi luovuttaa myöskään saksalaisyhteisölle. Tähän Leino-piispa tokaisi: ”Niihän työ ootta ku koira heinäsuova alla: ei syö ite, mutt’ ei anna toistekaa syyvää!” Kokousväki päästi ilmoille riemastuneen naurun. Kokouksen jälkeen eräs mukana ollut pahoitteli sitä, että ”kirkkovaiki” nauroi. Myöhemmin kuulin, että saksalaisyhteisön anomukseen ei oltu suostuttu.

Merkittävä osa toiminnassani Inkerin kirkon uudestisyntymisen ja edelleen kehittymisen tukemisessa olivat yhteyteni Leningradin alueen uuteen ja uuden ajan uskontoasiain valtuutettuun. Löysin hänestä yhteistyöhön kykenevän ja siihen valmiin henkilön. Saatoin kysyä häneltä, mikä oli mahdollista, mikä ei.

Paljon on muistoja noilta ajoilta. Kiitän Jumalaa kaikesta ohjauksesta ja varjeluksesta, jota sain hänen antamanaan kokea niillä askelilla, joita tallasin inkeriläisseurakuntien ja Inkerin kirkon tukemiseen liittyvissä askareissa.”

Rovasti Kosti Laitinen

Baltia-Inkerin projektityöntekijä (KUA) vv. 1989–91, Inkerin kirkon asessori neuvonantaja ja Pyhän Marian vt. kirkkoherra vv. 1992–2002

puolelta tulevia paineita. Teidän kanssanne löysin kristittyjen välistä ystävyyttä kirkon kaikilla tasoilla – alkaen piispa Kuukaupista ja pastoreista rakkaisiin seurakuntalaisiin, joita palvelin Moskovassa.

Inkerin kirkolla on missionaarinen sydän. Arvostan ja ihailen sitä kirkossanne kaikkein eniten. Oli aina selvää, että evankeliumin julistaminen ei ollut ainoastaan jonkin komitean vastuulla, vaan pikemminkin koko kirkon rooli – yleinen pappeus. Rukoukseni on, että tämä lähetystyön into säilyy osana Inkerin kirkon DNA:ta ja että Jumala jatkaa siunaamistanne julistaessanne Kristusta.”

Pastori, tri John L. Mehl

The Lutheran Church Missouri Synod – LCMS

”Uskonnonvapauden paluu Neuvostoliitossa 1980- ja 1990-lukujen taitteessa oli monella tavalla repaleista aikaa. Yhteiskunnan lait alkoivat olla merkityksettömiä ja anarkia eri muodoissaan astui tilalle. Kirjavasti lainehtiva uusi uskonnollisuus ja erilaiset hengelliset liikkeet haastoivat klassisen luterilaisuuden. Viranomaisilta puuttui pitkän ateistisen kauden jälkeen melko täysin uskonnollisten yhteisöjen tunnistamiskyky.

Isoissa linjauksissa ja sopuisan järjestyksen aikaansaamisessa Inkerin kirkossa saimme tukea Luterilaiselta maailmanliitolta, jonka jäseneksi kirkkomme liittyi. Oli tärkeätä, että kirkon uudelleen synty ja itsenäisyys sai sitä kautta kansainvälisen tunnustuksen ja tuen.

Ensimmäisen kirkolliskokouksen keskustelut olivat vilkkaita ja keskittyivät pieniin yksityiskohtiin. Esimerkkinä piispan risti, johon ehdotettiin kerättäväksi seurakuntalaisten hammaskultaa. Siihen piispaksi samassa kokouksessa valittu Leino Hassinen tokaisi: ”Semmoisen puhetyöläisen ristiin se hammaskulta olisikin oikein sopivaa ainesta”. Sittemmin kysymys ristiksestä ratkesi, kun Caijus Kajanti luovutti Leino Hassisen kautta kirkolle isänsä hallussa olleen historiallisen Inkerin piispan ristin.

Yllätyksiä työssä tuli alkuaikoina kielen ja sanojen erilaisista merkityksistä idässä ja lännessä. Esimerkiksi sana vaali. Lännessä vaalissa valitaan useista vaihtoehtoista ne, jotka saavat eniten ääniä. Neuvostoihmiselle vaali ei ollut valintapro-

sessi; valinnan oli tehnyt jo puolue. Neuvostovaalissa oli kyse lähinnä siitä, kuinka moni äänestäjistä ”sitoutui” jo tehtyyn valintaan.

Venäjällä on omanlainen demokratiansa. Se on myös suojaava tekijä kirkossa, jossa demokratiaa ei voi kohdentaa kirkon oppiin ja uskoon. Ne ovat sidotut Jumalan Sanaan. Sitä ei voi demokraattisesti muokata, niin kuin näyttää olevan tapana lännessä.

Jumala toimi ja auttoi tavallisten Jeesukseen uskovien ihmisten kautta – heidän esirukouksensa ja työnsä keskellä talkoissa, rakentamassa, diakonia-avustuskuormia ajaessaan ja jakaessaan, sielunhoidollisia keskusteluja käyden. Arkisissa asioissa ja vaivoissa rinnalla kulkien ja rukoillen he mahdollistivat nuo muutoksen vuodet kirkon kasville.

Arkkitehti Isto Pihkala

Inkerin kirkon pääsihteeri ja rakennuskonsultti (KUA, SEKL) vv. 1992–2008

”Onnittelemme teitä kaikkia uudestisyntyneen Inkerin kirkon rekisteröinnin vuosipäivän johdosta. Myös meidän organisaatiomme perustettiin 25 vuotta sitten. Siksi ei ole sattumaa, että työmme alkoi Venäjällä juuri teidän kirkossanne!

Haluan onnitella teitä myös henkilökohtaisesti venäläisten luterilaisten lapsenlapsena ja opettajana, joka on opettanut Inkerin kirkon Teologisessa Instituutissa monia vuosia. Olen nähnyt, kuinka Herramme ei ole jättänyt teitä ilman evankeliumin todistajia kaikkina näinä vuosina.

Rukoilemme, että Herra siunaisi evankeliumin julistukseenne uudelle sukupolvelle, jotta voisitte julistaa sen *jaloja tekoja, joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa* (1 Piet. 2:9).”

Pastori Matthew Heise

*Toiminnanjohtaja
Lutheran Heritage Foundation*

”Onnittelten Inkerin kirkkoa Venäjällä uudelleen syntymisen 25-vuotisjuhlapäivän johdosta!

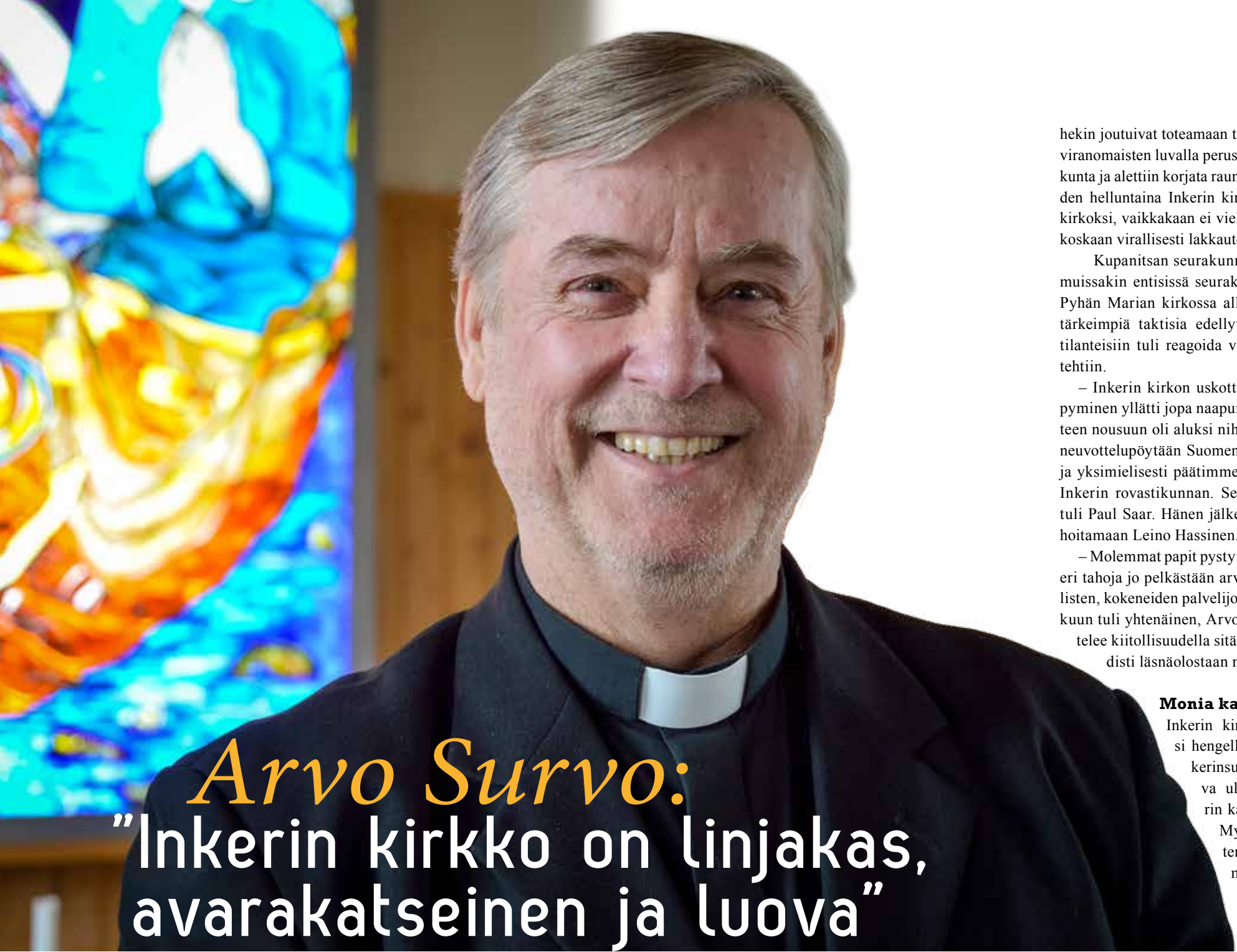
Kestäen monia koettelemuksia ja vainoja kirkko pysyi pystyssä ja piti kiinni vanhoista kirkollisista perinteistään. Toivon, että papisto ja seurakuntalaiset säilyttävät yhtenäisyyden, pitävät lujasti kiinni uskostaan ja palvelevat rauhassa ja yksimielisyydessä.

Jumalan avulla seurakuntien määrä on moninkertaistunut ja teidän työnne ansiosta kansa Kristuksen vainiolla on saanut uskon ja se on valaistu evankeliumin opetuksen siunauksellisella valolla! Monia armorikkaita vuosia!”

Pappismunkki Timofei

Venäjän ortodoksisen kirkon Saratovin metropoliittakunta

Arvo Survo: "Inkerin kirkko on linjakas, avarakatseinen ja luova"

Arvo Survo on seurannut aitiopaikalta Inkerin kirkon nousua ja kehitystä inkerinsuomalaisten hengellisestä kodista monikansalliseksi ja lähetystyötä tekäväksi kirkoksi. Hän toivoo Inkerin kirkon säilyttävän avoimuutensa, dynaamisuutensa ja luottamuksensa Jumalan Sanaan.

Kun Arvo Survo lauloi helluntaina 1987 Pushkinin kirkon urkuparvelta "Nouse, oi kadonnut Inkeri, kirkkosi raunioista!", hän ei vielä tiennyt kirkon nousun olevan jo pian käsillä. Laulu annettiin Survolle ylhäältä ja pian saatiin joukolla olla todistamassa, miten Jumalan suunnitelmat alkoivat toteutua.

Kirkon nousua edeltävä hengellinen liikehdintä oli alkanut inkeriläisten keskuudessa Petserissä jo 1940-luvun lopulla ja jatkui 1950–70 -luvuilla; uusina keskuksina olivat Narva, Petroskoi ja Pushkin. Näistä seurakunnista tuli ne hengelliset tukipylväät, joille myöhemmin uuden Inkerin kirkon perus-

tukset laskettiin.

– Hengellisiä kokouksia johtaneiden maallikkosaarnaajien toiminta oli merkittävää kirkon tulevaisuuden kannalta. Heistä valtaosa oli naisia, koska miehiä oli eniten vangittu tai ammuttu, paljon oli kaatunut sodassa. Maallikkosaarnaajien toiminta oli tärkeintä valmistavaa työtä kirkon nousuun. Varsinaisten vainojen jälkeen se oli myös vaikein osuus, Survo toteaa.

Perestroika yllätti

Perestroikan alettua viranomaiset yrittivät aluksi pitää inkeriläisten kirkollisen aktivoitumisen jollakin tavalla jäissä. Pian

hekin joutuivat toteamaan tilanteen muuttuneen. Vuonna 1988 viranomaisten luvalla perustettiin uudelleen Kupanitsan seurakunta ja alettiin korjata raunioitunutta kirkkoa. Seuraavan vuoden helluntaina Inkerin kirkko julistettiin olemassa olevaksi kirkoksi, vaikkakaan ei vielä itsenäiseksi. Kirkkoahan ei ollut koskaan virallisesti lakkautettu.

Kupanitsan seurakunnan uudelleensynty laukaisi innon muissakin entisissä seurakunnissa. Muiden muassa Pietarin Pyhän Marian kirkossa alkoi toiminta. Kirkon nousun eräs tärkeimpiä taktisia edellytyksiä oli toimintanopeus. Usein tilanteisiin tuli reagoida viivyttelemättä ja tarvittaessa niin tehtiin.

– Inkerin kirkon uskottiin kadonneen ikuisesti ja sen elpyminen yllätti jopa naapurikirkot, joiden suhtautuminen uuteen nousuun oli aluksi nihkeää. Lopulta istuimme yhteiseen neuvottelupöytään Suomen ja Viron ev.lut. kirkkojen kanssa ja yksimielisesti päätimme perustaa Viron kirkon yhteyteen Inkerin rovastikunnan. Sen ensimmäiseksi lääninrovastiksi tuli Paul Saar. Hänen jälkeensä kirkon johtotehtäviä suostui hoitamaan Leino Hassinen.

– Molemmat papit pystyivät minua paremmin yhdistämään eri tahoja jo pelkästään arvokkaan ikänsä takia. Näiden isällisten, kokeneiden palvelijoiden ansiosta kirkostamme heti alkuun tuli yhtenäinen, Arvo Survo antaa tunnustusta ja muistele kiitollisuudella sitä, miten Jumalan Henki näinkin todisti läsnäolostaan monissa eri ratkaisutilanteissa.

Monia kansoja ja kieliä

Inkerin kirkon uudessa nousussa oli aluksi hengellisyyden lisäksi vahvasti myös inkerinsuomalaisten identiteettiä vahvistava ulottuvuus; kirkkohan auttoi Inkerin kansaa säilymään läpi vuosisatojen. Myöhemmin Suomen viranomaisten käynnistämä inkeriläisten paluumuutto muutti tilanteen ratkaisevasti. Inkerin kirkon kehittyminen monikansalliseen suuntaan voimistui entisestään.

– Pushkinin seurakunnassa olin jo 1980-luvun loppupuolella toimittanut jumalanpalveluksia suomen kielen lisäksi venäjäksi, autoin aloittamaan ne myös saksaksi. Vuonna 1990 aloitettu lähetystyö Keski-Venäjällä, Mordvassa, vahvisti entisestään kirkon avautumista eri kielille ja kansoille.

Arvo Survo on varma, että ilman venäjänkielistä työtä monet seurakunnat eivät olisi selvinneet. Hän on kiitollinen siitä, että Jumala antoi Inkerin kirkossa alusta alkaen avaran näyn ja ymmärryksen venäjän kielen merkityksestä: kirkossa hengellinen ulottuvuus on tärkein ja siihen tarvitaan sanan julistusta ymmärrettävällä kielellä. Suomen kielellä ei voi olla kirkossa sellaista asemaa, mikä oli aikoinaan kirkkokielinä käytetyillä heprealla, latinalla ja kreikalla, jotka miellettiin ainoiksi pyhiksi kieliksi.

– Pelkästään ymmärrettävällä kielellä toimiminen ei tietenkään yksistään takaa seurakunnan kasvua. Kasvua tapah-

tuu siellä, missä toiminta on dynaamista, ulospäin suuntautunutta ja mukaansa tempaavaa, Survo sanoo.

Kielijännitteitä on joissakin seurakunnissa ollut. Arvo Survo näkee niiden syntymisen taustalla paljolti puutteellisen tavan hoitaa asioita. Toisaalta jo 1980-luvulla Puskinin seurakunnassa onnistuttiin toimimaan peräti kolmella kielellä.

– Uusissa seurakunnissa, joissa kaksikielisyyttä on ollut alusta asti, elämä on mennyt terveellä tavalla eteenpäin. Kun samalla suomenkielisiä seurakuntalaisia ei ole jätetty orvoiksi, ei ole syntynyt jännitteitä, Survo toteaa.

Nykyään yhä pienenevälle inkeriläisväestölle suomen kielen käytön väheneminen tuottaa surua. Survon mielestä seurakunnissa olisi mahdollista pitää yllä suomen kieltä; viikossahan on seitsemän päivää ja kirkon ovet ovat auki seurakunnan sisällä toimiville erikoisryhmille, myös eri kieliä puhuville. Survo painottaa, että koko seurakunnan yhteisestä messusta on samalla pidettävä kiinni, tapahtukoon se vaikka kokonaan venäjäksi.

Nimessä synnyinseutu

Inkerin kirkon nimi herättää toisinaan kysymyksiä ja ihmetystä. Arvo Survo ei pidä nimeä ongelmallisena. Hän näkee nimessä viittauksen kirkon synnyinseutuun ja historiaan.

– Inkerin kirkon nimi ei venäjänkielisenä viittaa kansallisuuteen, vaan se on kirkkohistoriallinen ja maantieteellinen käsite. Nykyään käsite Ingria eli Inkeri tunnetaan laajasti myös Venäjän ulkopuolella. Jo 1990-luvun alussa poistimme kirkkomme nimestä määreen "suomalainen".

Survo kuvailee Inkerin kirkon kuuluvan Baltian ja Skandinavian luterilaisuuden välimaastoon. Siinä on kummankin vaikutusta ja varsinkin nykytilanteessa se edustaa luterilaisuutta parhaimmillaan. Inkerin kirkolla on vuosisatoja pitkä historia ja sillä on opillista syvyyttä.

Inkerin kirkko on pysynyt raamatullisena. Uskollisuus Jumalan sanalle ja siitä nousevalle toiminnalle on sen perusta. Kirkko on Survon mukaan opiltaan itsenäinen ja terveellä tavalla konservatiivinen. Sen on pysyttävä kannassaan ja opissaan.

– Mielestäni nykyiset Skandinavian luterilaiset kirkot voisivat myös tulla hakemaan vaikutteita meiltä. Kirkkojen välisessä yhteistyössä olemmekin oppineet toisiltamme. On asioita, joihin on sanottava selkeästi kyllä ja aamen, ilman turhaa pohjoismaista vatkailua ja jähkailua. Toisaalta Venäjällä on opittava keskustelukulttuuria.

Vaikka ortodoksikirkolla on yhä vankempi asema venäläisessä yhteiskunnassa, viranomaiset ovat Survon mielestä alkaneet tajuta, että on annettava enemmän tilaa muillekin kirkkoille. On havaittavissa yhteiskunnan tiettyä väsymistä ortodoksikirkkoon. Ison kirkon monet pikakoulutetut ja nousukkaat papit eivät puolestaan ole tilannetta parantaneet. Myös "yhden tahon tuputus" alkaa väsyttää ja jotkut vertaavatkin ortodoksista kirkkoa entiseen kommunistiseen puolueeseen.

– Monet lähtevät etsimään hengellistä kotia muualta ja eräät päätyvät Inkerin kirkkoon. Tulijoita kirkkoomme on myös "supervapaista" suunnista, joissa jotkut ajautuvat bur-noutiin. Toivon kuitenkin vilpittömästi kaikille kirkkoille,

myös itsellemme, jatkuvaa parannuskentekoa ja sitä kautta kasvua, Survo sanoo.

Inkerin alueella sijaitsevat vuosisatoja Venäjän suurvallan pääkaupunki. Inkerinsuomalaisuus on vaikuttanut Pietarin alueen mentaliteettiin ja sillä on myös kirkon ja luterilaisuuden ulkopuolella ollut merkityksensä Venäjän historiasa. Survo näkee, että Inkerin kirkosta voi tulla yksi yhteiskunnallisestikin tärkeä terveen opin ja elämäntavan tukipilarit Venäjällä.

– Ehkä tulee vielä aika, jolloin Venäjällä jopa valtiovallan varoin taas rakennetaan luterilaisia kirkkoja, kuten tsaarin aikaan, Survo enteilee.

Koulutukseen panostettava

Arvo Survo kuvailee, että Inkerin kirkko on 25 vuodessa päässyt teini-ikästä vastuulliseen nuoruuteen. Sen tulisi näkyä myös työntekijöiden asenteissa ja valmiudessa. Moraali- ja siveysasioiden tulee olla erityisesti papeiksi koulutettaville tärkeitä. Tulevia kirkkoherroja tulee myös opettaa välttämään tyypillisiksi havaittuja virheitä ja tarttumaan työhönsä innolla, mutta nöyrällä mielellä.

– Koulutus ei saisi nousta päähän, sillä eivät koulutetutkaan työntekijät heti ole kypsiä kirkkoherroja, Survo muistuttaa. – Olen kuullut erään kirkkokunnan käytännöstä, jossa uudella kirkkoherralla ei ole vuoteen oikeutta muuttaa seurakunnassa mitään, vaan hänen tulee ensin perusteellisesti tutustua asioihin.

– Pappiskoulutuksessa olisi kiinnitettävä huomiota myös puhetaitoon. Diakonien ja pappien tulee hallita retoriikkaa, olla kuuluvia ja sanomaltaan selviä. Raamattua tulee lukea sujuvasti, painokkaasti ja ajatuksella, mikä sekään ei kaikilta luonnistu. Terve ja selvästi kuuluva julistus yhdistettynä muutenkin sanan ja sakramentin ihmistä muuttavan voiman esillä pitämiseen vetää kirkkoon maailman teille eksyneitä.

Isällisiä neuvoja

Survon mielestä Inkerin kirkkoa luonnehtivat linjakkuus, avarakatseisuus, luovuus ja dynaamisuus. Se, ettei kirkko ole liiaksi ankuroitunut mihinkään herätysliikkeeseen on tavallaan kir-

kon heikko, mutta samalla vahva puoli. Kirkko on saanut aloittaa puhtaasti Jumalan Sanan pohjalta, ilman liiaksi jämettyneiden traditioiden ja aiempien sukupolvien tekemien kielellisten linjausten painolastia.

Nuorelta sukupolvelta Arvo Survo toivoo, että he oppisivat osoittamaan tervettä kunnioitusta koko kirkon ja varsinkin alttaritilan pyhyyttä kohtaan. – Kirkkotilassa saa tarvittaessa nukkuakin, mutta samalla on käytädyttävä kunnioittavasti. Jumalanpalveluksen aikana ei löhöillä parvella ja näperrellä kännyköitä, eikä kirkkosalis- sa liikuta vähissä vaatteissa, Arvo neuvoo isällisesti jouduttuaan törmäämään sellaiseenkin.

Arvo Survo harmittelee, että kirkon tiloja rakennettaessa käytännöllisyys ei ole aina ollut etusijalla ja toivoo tähän tulevaisuudessa ratkaisuihin muutosta.

– Jos olisi rakennettu toimintakeskuksia erillisten kirkkojen ja vanhainkotien sijaan, tiloja voitaisiin käyttää tehokkaammin ja niiden ylläpitokustannukset olisivat paljon pienemmät, Survo pohtii.

Tulevaisuuden kirkko

Arvo Survo haluaisi nähdä Inkerin kirkon tulevaisuudessakin avarana, lähetystyötä tekevänä ja entistä monikansallisempuna kirkkona, jonka pääkielenä on ymmärrettävästi venäjä. Yhteistyökumppaneilta Survo toivoo kirkon valitseman linjan kunnioittamista.

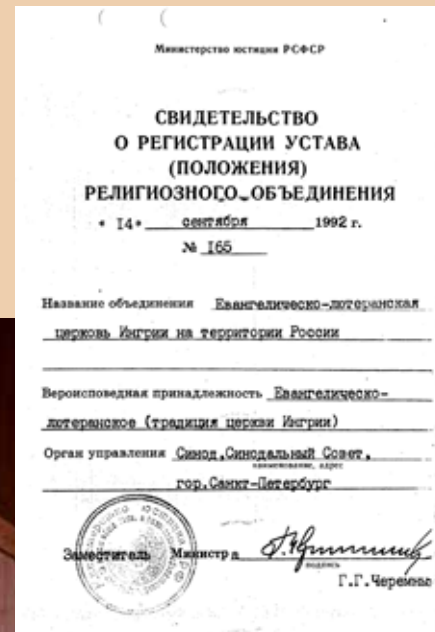
– Elämme merkittäviä aikoja, jolloin käsitys Jumalan Sanasta on lännestä radikaalisti muuttumassa. Toivomme, että terveellä pohjalla oleva ystävyys säilyy edelleen. Suomesta käsin on ollut joitakin yrityksiä painostaa Inkerin kirkkoa muuttamaan suuntaansa. Toivon, että kirkon linjauksia kunnioitettaisiin ja hyväksyttäisiin asiat tällä puolella rajaa sellaisina kuin ne ovat. Oppimme ja

toimintamme perusta on Raamattu, niin kuin Luther opetti.

Raamattu-uskollisuus onkin yli kaiken muun se perintö, jonka Arvo Survo haluaisi siirtää myös kirkon tuleville sukupolville.

Teksti: Liliann Keskinen – lähetystyöntekijä (SEKL) Miina Makkonen
Kuvat: Liliann Keskinen

– Inkerin kirkko rekisteröitiin 14.09.1992 Moskovassa. "Inkerin kirkon nimi viittaa sen kirkkohistoriallisiin ja maantieteellisiin juuriin. Kirkkomme on auki kaikille, muttei kaikelle!", sanoo pastori Arvo Survo.

Inkerin kirkon strategia 2017–2025

Inkerin kirkossa on käynnissä pari vuotta sitten alkanut keskustelu kirkon tulevaisuuden näystä ja tehtävästä. Strateginen pääsuunta on Inkerin kirkon työn vahvistuminen ja paikallisseurakuntien kehitys.

Kirkko on olemassa pelastusta varten. Tavoitteena on auttaa seurakuntia säilyttämään

Kristus-keskeisyys, avoimuus evankeliumin julistamiselle ja sakramentit niin, että jokainen ihminen saisi mahdollisuuden omistaa, säilyttää ja välittää eteenpäin pelastava usko Jeesukseen Kristukseen ja löytää paikansa Kristuksen ruumiissa kasvaakseen hengellisesti ja palvellakseen sekä kirkossa että maailmassa.

Tavoitteen saavuttamisesta on huolehdittava kirkon kaikilla tasoilla: keskushallinnossa, osastoissa (lähetys, diakonia, lapsi- ja nuorisotyö, viestintä), rovastikunnissa ja seurakunnissa. Kirkon ykseyden kannalta on erittäin tärkeää, että joka tasolla – tavalisesta seurakuntalaisesta kirkon ylimpään johtoon – ymmärretään keskinäisen yhteistyön merkitys.

Tavoitteeseen pyrkiminen voidaan tiivistää kolmeen keskeiseen kohtaan: informaatio, konfirmaatio ja ordinaatio.

Informaatio – viestintä

Kirkon tulisi kertoa kaikin mahdollisin tavoin, mikä se on ja etenkin, että se on avoin kaikille. Kirkkorakennusten ovien tulisi olla auki ihmisille ja seurakuntien tulee huolehtia siitä, että tietoa seurakunnan toiminnasta ja tilaisuuksista olisi helposti saatavilla. Nykyaikana siihen on useita välineitä kirjallisista esitteistä ajankäyttöön verkkosivuihin ja sosiaaliseen mediaan. Myös jokainen seurakuntalainen on omassa sosiaalisessa ympäristössään viestin viejä ja todistaja. "Puskaradio" on edelleen Inkerin kirkossa merkittävä keino levittää tietoa esimerkiksi rippikoulusta.

Konfirmaatio – koulutus

Tavoitteena on, että kaikki seurakuntalaiset käyvät rip-

pikoulun ja konfirmoidaan; jotta voi viedä eteenpäin evankeliumia ja kertoa luterilaisuudesta, täytyy omalta riittävästi tietoa. Konfirmaatiosta seurakuntalaisille alkaa omien lahjojensa mukaan tie kirkon omaan koulutukseen sen eri tasoilla. Näitä ovat muiden muassa raamattukoulutus ja Teologisen Instituutin tarjoamat opintolinjat.

Ordinaatio – palvelu

Ordinaatiolla tarkoitetaan yleensä virkaan vihkimistä, mutta laajassa mielessä tässä kontekstissa se merkitsee osallisuutta seurakunnan palvelutyöhön myös maallikkona. Konfirmaation jälkeen jokaisen seurakuntalaisen tulisi ymmärtää, että seurakunta on hänen kotinsa ja hän kantaa siitä vastuuta. Palkattujen työntekijöiden ei tarvitse pelätä, että he jäävät ilman työtä, jos vapaaehtoisia ilmaantuu. Jokaisella seurakuntalaisella pitäisi olla mahdollisuus palvella seurakuntaa omilla lahjoillaan.

Tulevina vuosina Inkerin kirkon tulisi aikuistua – oppia vastaanottamisen lisäksi antamaan ja auttamaan lähimmäisiä. Siksi kirkossa tulee kehittää esimerkiksi diakoniatyön erilaisia muotoja. Se on tärkeää myös viestinnän näkökulmasta: tiedotusvälineet kirjoittavat mielellään sosiaalisista projekteista. Näin palvelusta (ordinaatio) palataan takaisin viestintään (informaatio).

Teksti: Ivan Laptev/Darja Shkurljateva/Kristiina Paananen
Käännökset: Miina Makkonen

Näkökulmia Inkerin kirkon tulevaisuuteen

Käännökset: Anu Mannermaa, Anitta Lepomaa, Kristiina Paananen

Sergei Rushitski

Länsi-Inkerin rovastikunta (Kolppana)

"Toivon näkeväni kirkkomme jatkuvasti kehittyvän, täynnä aktiivisia seurakuntalaisia, jotka noudattavat elämässään luterilaista opetusta. Kirkon tulee säilyttää traditioita ja ylläpitää sitä uskoa, jota edeltävät sukupolvet ovat siirtäneet vuosisatojen ajan eteenpäin.

Emme voi Länsi-Inkerin rovastikunnassa kehuskella seurakuntalaisten suurella lukumäärällä. Koska seurakunta on pieni, emme vietä erillisiä jumalanpalveluksia suomeksi ja venäjäksi, vaan liturgiamme on kaksikielinen. Diakonimme Vladimir Bitkin on rauhoittanut seurakuntaa: "Suomen kielen käyttäminen jumalanpalveluksessa on meidän kunnianosoituksemme niille muutamille mummoille, jotka vielä puhuvat sitä. Vasta kun he ovat poistuneet keskuudestamme, voimme siirtyä käyttämään pelkästään venäjän kieltä ja venäjänkielistä liturgiaa."

Vaikka meidän tulee mennä eteenpäin, emme saa unohtaa juuriamme. Meidän ei tule keskittyä ainoastaan siihen, kuinka saisimme aina vain uusia ihmisiä houkuteltua paikalle. Loputtomasta uusien ihmisten tavoittamisesta voi muodostua ikään kuin huume, jota täytyy saada jatkuvasti lisää. Sen sijaan meidän tulee arvostaa niitä ihmisiä, jotka Jumala on jo tuonut seurakuntaan ja osoittaa, kuinka tärkeitä he ovat. Jumalalle ja kirkolle kaikkein kallisarvoisinta ovat ihmiset. Jos emme ymmärrä sitä, kirkolla ei ole juuri 15 vuotta enempiä aikaa jäljellä."

Nadezhda Serova

Pietarin rovastikunta (Viipuri)

"Olen ollut Inkerin kirkossa vuodesta 2008. Näiden vuosien aikana olen pannut merkille seurakuntalaisten voimakkaan yhteenkuuluvuuden sekä nuorten ja ikääntyneiden seurakunta-

laisten välillä vallitsevan yhteyden. Ajattelen, että tulevaisuudessa Inkerin kirkosta muodostuu kuin yksi suuri perhe. Pastoreiden ja seurakuntalaisten yhteisvoimin kirkkorakennuksemme saadaan palautettua ja kunnostettua. Uskon, että Jumala on valmistanut kirkollemme valoisian tulevaisuuden ja että seurakuntalaisten määrä lisääntyy kaikissa seurakunnissa."

Diakoni Slava Ostanin

Siperian rovastikunta (Novosibirsk)

"Pyhän Kirjan lehdistä Herra sanoo meille: *Minä rakennan kirkkoni. Sitä eivät tuonelan portit voita* (Matt. 16:18). Siksi Inkerin kirkon tulevaisuus Kristuksen luomana ja hänen morsiamenaan näytetty minulle luottamuksena Jumalaan ja kirkon välittömien velvoitteiden täyttämisenä, joita ovat totuuden säilyttäminen ja evankeliumin julistaminen opettamalla ja kastamalla. Se merkitsee ihmisten palvelemista edelleen kaikin voimin, niin kuin Kristuskin palveli meitä ja antoi itsensä meidän edestämme.

Jotta oppisimme palvelemaan, pappien lisäksi myös seurakuntalaisten tulisi alkaa käyttää kaikkia lahjojaan. Siten evankeliumilla voidaan saavuttaa kaikenlaisia sosiaalipalveluiden käyttäjiä ja valloittaa mahdollisimman monia sairaaloita, lasten parantoloita, kouluja, vankiloita ja muita laitoksia Kristuksen rakkaudella.

Tärkein arvo ei ole se, mitä meillä on, vaan se, että me olemme veljiä ja sisaria ja teemme kaikki työtä Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen nimessä ja hänen vuokseen. Meitä erottavista valtavista välimatkoista tai valtion rajoista huolimatta meidän on yhteisvoimin, kaikkia lahjoja ja mahdollisuuksia käyttäen, rohkeasti vietävä ikuista valoa niihin paikkoihin, joihin on eniten kertynyt pimeyttä. Herra on luvannut olla vierellämme ja huolehtia meistä, jotka ennen kaikkea etsimme hänen valtakuntaansa ja vanhurskauttaan."

Pastori Pavel Ananjev

Karjalan rovastikunta (Segezha)

"Pienten seurakuntien – sellaisten kuin Segezha – elämä on tällä hetkellä melko hankalaa. Mutta jos jokainen uskova ihminen tekee parhaansa ja julistaa elämällään Kristusta, niin pastorinkin on paljon helpompi selittää kirkosta etäällä oleville ihmisille ero uskon pakottamisen ja Jeesuksen uhrin kautta saatavan pelastusilon välillä.

Toivon, että tulevaisuudessa Inkerin kirkko on yhtenäisempi seurakuntien välisen yhteydenpidon, uskon vahvistumisen ja seurakuntalaisten keskinäisen kanssakäymisen kautta. Toivon, että kirkko pysyy aina nuorekkaana ja viisaana. Kiitos Jumalalle, meille on annettu esimerkki siitä, millainen kristityn tulee olla. Pyrimme kilvoittelemaan, pyydämme rukoillen sitä mitä tarvitsemme ja kiitämme siitä, mitä meillä on. Ottakaamme joka päivä askel Jumalaa kohti – silloin tulevaisuudesta tulee mennyttä parempi."

Jelena Baranova

Moskovan rovastikunta (Rzhev)

"Varmaankin olen konservatiivi, mutta minusta Inkerin kirkon tulevaisuus on siinä, että säilytetään edelleen usko puhtaana ja totuudessa, kuten kirkos-

samme on tehty jo 400 vuotta. Olemme eräänlainen kristillisen maailman 'vaalijaveljekunta'.

Varhaiset teologit ovat jo mietineet kaiken valmiiksi ja kirjoittaneet ylös, siksi ei tarvitse keksiä mitään uutta. Tukeamme ovat viisi totuuden pylvästä: yksin uskosta, yksin armosta, yksin Kristuksen tähden, yksin kirjoituksista, kunnia yksin Jumalalle. Lisäksi meitä tukevat tiiviimmät yhteydet seurakuntien välillä, ystävyysseurakunnat, yhteiset leirit ja retket, mahdollisuus tavata toisiamme useammin ja vaihtaa kokemuksia ja tietoa toiminnasta."

Pastori Aleksandr Furs

Volgan rovastikunta (Saratov)

"Tarkastelen aihetta viestinnän näkökulmasta: vain kymmenen vuotta sitten Inkerin kirkolla oli internetissä ainoastaan yksi verkkosivusto. Nyt meillä on nykyaikainen ja paljon erilaista tietoa sisältävä sivusto venäjäksi ja lisäksi suomen- ja englanninkieliset sivustot. Suurimmalla osalla seurakunnistamme on myös omat sivunsa.

Tänä päivänä Inkerin kirkko on edustettuna laajasti myös sosiaalisessa mediassa: Vkontaktessa, Facebookissa ja Twitterissä Inkerin kirkolla on omat viralliset sivunsa. Työtä tehdään kolmella kielellä; venäjäksi, englanniksi ja suomeksi. Aivan äskettäin kirkollemme avautui myös kansainvälinen viestipalvelu Messenger. Suunnitelmissa on hakeutua lisäksi Instagramiin ja Tumblr-blogipalveluun. Parhaillaan käymme neuvotteluja voidaksemme avata Inkerin kirkon virallisen tiedotuskanavan ja yleisöchatin suosituksessa Viber-viestipalvelussa.

Inkerin kirkon seurakunnat ja yhteisöt jakavat melko toimivasti uutisia Inkerin kirkon viestintäosastolle. Aiomme edelleen kehittää työtämme, jotta uutistemme seuraajat ja lehtiemme lukijat saisivat tietoa kirkkomme tekemästä työstä eri puolilla Venäjää. Toivomme, että Jumalan avulla Inkerin kirkon viestinnällä on erittäin hyvä ja lupaava tulevaisuus!"

Jekaterina Vilgelm

Uralin rovastikunta (Saransk)

"Tulevaisuuden Inkerin kirkko on lasten kirkko. Se ei tarkoita ainoastaan pieniä seurakuntalaisia, vaan myös hengellisesti eri ikäisiä Jumalan lapsia.

Tulevaisuuden Inkerin kirkko on lähellä ihmisiä nykyaikaisen teknologian kautta. Se on edustettuna verkkoyhteisöissä ja ihmisten mukana sekä kotona että sen ulkopuolella.

Inkerin kirkko on tulevaisuudessa kirkko ilman kielellisiä ja alueellisia rajoja – kirkko, jossa jokainen ihminen tuntee veljeyttä riippumatta kielestä, jota hän puhuu ja paikkakunnasta, jossa hän asuu."

Muutoksia viestintäosastolla

Vuodesta 2010 saakka Inkerin Kirkko -lehteä toimittanut lähetystyöntekijä **Kristiina Paananen** (LYRS) palasi kesällä pysyvästi kotimaahan. Hän jatkaa osittain työskentelyään Inkerin kirkossa ja osallistuu edelleen suomenkielisen lehden ja verkkosivujen toimittamiseen, mutta aikaisempaa pienemmällä, 30 %:n työpanoksella.

Viestintäosasto on saanut lisävahvistusta lähetystyöntekijä **Liliann Keskisestä** (SEKL), joka auttaa erityisesti suomenkielistä viestintää. Toivotamme Liliannin tervetulleeksi tiimiimme ja siunausta hänen työlleen!

Kaikille lukijoillemme toivotamme edelleen lukuiloa lehtemme parissa!

Inkerin kirkon viestintä

Tilaa Inkerin Kirkko -lehti!

Tule mielenkiintoiselle matkalle Inkerin kirkon tapahtumiin Pietarista Siperiaan, Viron rajalta Muurmanskiin, Pohjois-Ossetiaan, Saratoviin, Baskiriaan ja moniin muihin paikkoihin. Lehden vuosikerta (4 numeroa) maksaa vuonna 2017 jatkuvana tilauksena 19,95 € Suomeen ja Venäjälle, muihin maihin 25,00 €. Tilaamalla tuet Inkerin kirkon työtä. Postita tämä kuponki osoitteella: Inkerin Kirkko -lehti, Ristikankaankatu 7, 53600 Lappeenranta. Lasku lähetetään myöhemmin.

Tilauksen saaja: _____

Lähiosoite: _____

Postitoimipaikka: _____

☐ Suomenkielinen Inkerin kirkko ☐ Venäjänkielinen Tserkov Ingrii (hinta Suomeen 25,00 €)

Tilauksen maksaja: _____

Lähiosoite: _____

Postitoimipaikka: _____

Haluan laskun sähköpostiosoitteeseeni: _____

INKERIN

KIRKKO
3/103/2017

www.inkerinkirkko.fi
www.elci.ru

Julkaisija
Inkerin evankelis-luterilaisen kirkon
edustusto Suomessa ry

Päätoimittaja: Aarre Kuukauppi
Vastaava toimittaja: Kristiina Paananen
kristiina.paananen@gmail.com
Toimittaja: Liliann Keskinen
liliann.keskinen@gmail.com
Taitto: Philippe Gueissaz

Kirjapaino:
Rannikon Laatupaino Oy, Vihanti

Painosmäärä: 3000
Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa:
Maalis-, kesä-, loka- ja joulukuussa.
Lehteen tuleva aineisto lähetettävä
vastaavalle toimittajalle edellisen kuun
alkuun mennessä.

Toimituksen osoite
Bolshaja Konjushennaja 8
191186 St. Petersburg
lehti.toimitus@inkerinkirkko.fi

Toimituksen postiosoite
Inkerin Kirkko -lehti, PL 189
53101 Lappeenranta

Tilaushinnat
Suomeen ja Venäjälle:
Jatkuva tilaus 19,95 €
Tilaus muihin maihin 25,00 €

Venäjänkielisen lehden voi tilata
erikseen. Hinnat Venäjän ulkopuolelle
25,00 € Tilauksessa mainittava:
Venäjänkielinen Inkerin Kirkko.

Tilaukset ja osoitteenmuutokset
Inkerin Kirkko -lehti
Ristikankaankatu 7
53600 Lappeenranta
lehti.osoitteet@inkerinkirkko.fi
puh. 045 3540440

Etukansi:
Inkerin kirkon lapsi- ja nuorisotyön
johtaja Margarita Pukkonen
Kuva: Kristina Gainova

Välähdyksiä Venäjältä

Kuvassa diakoniatoimikuntaa 1990-luvulla Vas. Elina Terävä (Hatsina), Lilja Stepanova (Skuoritsa), Arto Muurikainen, Olga Bardukova (Tuutari), Vjatseslav Andrejev (Haapakangas) ja edessä lähetystyöntekijä Maria Repo.

Neuvostoliitto oli juuri luhistunut, kun nuorina diakonian opiskelijoina vietimme vaimoni **Jaanan** kanssa talven Petroskoin seurakunnassa. Todistimme uuden Venäjän talouden shokkihoitoa, Inkerin kirkon järjestäytymistä ja yhden seurakunnan arkea. Osuimme paikalle sekä kirkko- että maailmanhistoriallisesti ainutlaatuisen aikaan ja aavistelimme, että jotain merkittävää on syntynyt ja kehittymässä.

Suomalaisten idäntyö vilkastui ja laajeni. Inkerin kirkon historia ja kokemukset puhuttelivat suomalaista kirkkokansaa ja ruokkivat myös hengellisesti. Noina innostuksen vuosina rakennettiin paljon hyvää, mutta avulla oli myös varjopuolensa.

Vuosina 1995–98 palvelimme Jaanan kanssa Inkerin kirkossa diakoniatyötä kehittäen. Tehtävämme oli kouluttaa vapaaehtoisia sekä laajentaa ja rikastaa diakonianäkyä. Hallitsematon ja taitamaton ulkoapäin tullut materiaallinen apu aiheutti joskus ikäviä ristiriitoja ja vaikeutti seurakuntien arkea. Se myös kavensi seurakuntalaisten käsitystä diakonias- ta. Monet papitkin kokivat, että diakonia on vain tar- van jakamista. Oli vaikea ymmärtää, että diakonia kumpuaa uskon ytimestä. Diakonia alkoi näyttytyä irralliselta ja joskus jopa evankeliumista vieraalta.

Suomesta tullut apu ohjasi ajattelemaan, että vain rikas voi auttaa. Mieleeni jäi erään opiskelijan toteamus: ”Minulla on vain tyhjät kädet!” Siitä tuli yksi diakonian teologian tärkeä löytö: kyse on enemmän sydämen asenteesta kuin varallisuudesta. Yhdessä harjoittelimme sitä ristimällä kädet, osoittamalla suuntaa avun lähteille, jakamalla ja tarttumalla toi-

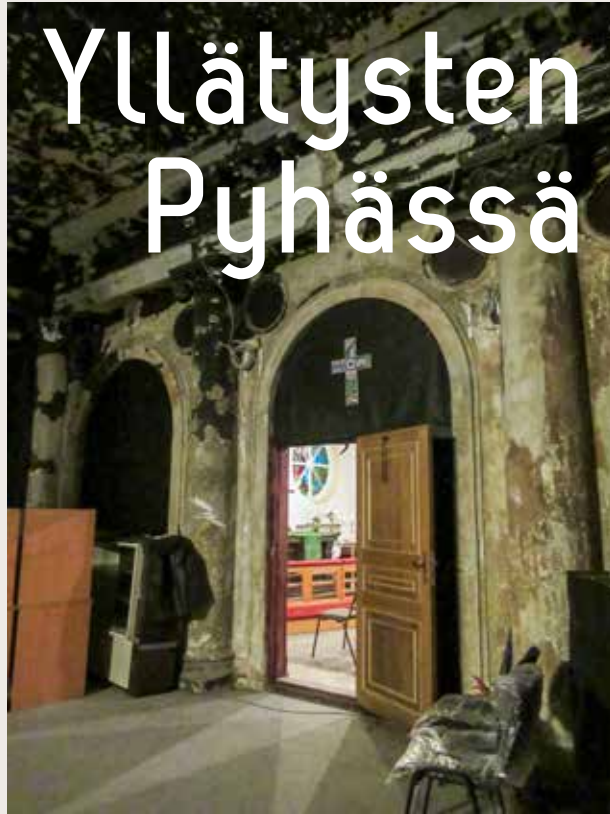
sen käteen auttaen ja rohkaisten kulkemaan hetken yhdessä. Oli ilo nähdä, kun löytyi persoonallisia tapoja kulkea lähimmäisen rinnalla arkisissakin asi- oissa ja toteuttaa niissä diakoniakutsumustaan.

Työ Inkerin kirkossa oli perheellemme vahva ja opettava kokemus. Saimme kurkistaa toiseen kulttuuriin ja kieleen ja vähemmistökirkkoon. Pääsimme Kelton seurakunnan yhteydessä itsekin osalliseksi tyhjien käsien diakoniasta. Sitä meille opettivat **Parkkisiet, Kuukaupit, Hutterit, Carterit, Jääskeläiset, Kaslenkot** ja monet muut naapurit.

Elämä Venäjällä antoi myös kokemuksen vierau- desta, muukalaisuuden ja toiseuden tunnosta. Siitä olemme ammentaneet myöhemmin. Riittävä yhteinen kieli ja ymmärrys on mahdollista löytää kohda- tessa tai auttaessa toista ihmistä. Se vaatii keskitty- mistä, kuuntelua, sanoja ja sanatonta viestintää. Halun tarkistaa, onko ymmärtänyt viestin oikein.

Piispa Leino Hassinen kannusti Inkerin kirkkoa etsimään omaleimaista tapaa elää luterilaisena Ve- näjällä ja peräänkuulutti etsimään *slaavilaista luterilaisuutta*. Mielestäni Inkerin kirkko näyttäytyy tänä päivänä enemmän omaleimaisena, slaavilaisena luterilaisena kirkkona. Se pakottaa meidät, suoma- laiset kumppanit ja ystävät, opettelemaan tasaverois- ta dialogia – kohtaamista tyhjin käsin – jossa opim- me toinen toiseltamme.

Teksti: Arto Muurikainen – diakoniatyöntekijä, Laukaa (Inkerin kirkon diakonijahtaja 1995–98, konsultti 1999–2001)

Yllätysten syksy Pyhässä Annassa

Keskellä Pietaria sijaitsevassa Pyhän Annan kirkossa käy kuukausittain 5000–10 000 ihmistä ja sosiaalisessa mediassa kirkolla on tuhansia seuraajia ja "tykkääjiä". Tästä huolimatta seurakuntaa vetävä, Inkerin kirkon lähetysjohtaja **Jevgeni Raskatov** on ihmeissään: Syyskuun puolivälissä alkaneelle Kristinuskon perusteet -kurssille ilmoittautui lähes 90 henkeä!

Alunperin saksalaisten käytössä ollut, sisältä tulipalon turmelema Pyhän Annan kirkko siirtyi Inkerin kirkolle vuonna 2013. Siitä saakka siellä on pidetty jumalanpalveluksia ja järjestetty erilaisia tapahtumia ja konsertteja. Varsinainen tavoittava työ pääsi vauhtiin tämän vuoden alussa. Kirkon ovet ovat auki viitenä päivänä viikossa ja pari kertaa kuussa järjestetään opastettuja kierroksia, joihin on ennakkoilmoittautuminen.

Kristinuskon perusteet -kurssin mainostaminen alkoi kesäkuun lopulla sosiaalisessa mediassa ja seurakunnan omissa tilaisuuksissa. Kolmeen eri ryhmään jaetut kurssilaiset ovat iältään 16-vuotiaasta yli 60-vuotiaaseen. Suurin osa on etsijämielellä liikkeellä olevia opiskelijoita ja nuoria aikuisia, joiden joukosta löytyy ateisteja, ortodokseja, katolilaisia, muslimeita ja jopa skeptikkoja.

Kurssilla opetetaan kristinuskon perusteita, Raamatun historiaa, kristillisiä perinteitä, seurakuntaoppia ja kirkkohistoriaa. Kurssiin kuuluvat myös yhteiset vierailut ortodoksikirkossa, katolisessa kirkossa, Pyhän Marian kirkossa, Iisakin kirkossa, Uskontotieteen museossa ja Venäläisessä museossa. Opettajina toimivat Jevgeni Raskatovin lisäksi **Ivan Laptev** ja **Aleksei Ivanenko** Teologisesta Instituutista.

Kurssi kestää kolme kuukautta. Loppukokeen suorittaneet tulevat saamaan kurssista joulukuussa päätöstitodistuksen. Konfirmaatiota haluaville järjestetään erillinen, kahdenkeskinen keskustelu papin kanssa ja konfirmaatiojuhlaa vietetään jouluaattona.

Kurssi kestää kolme kuukautta. Loppukokeen suorittaneet tulevat saamaan kurssista joulukuussa päätöstitodistuksen. Konfirmaatiota haluaville järjestetään erillinen, kahdenkeskinen keskustelu papin kanssa ja konfirmaatiojuhlaa vietetään jouluaattona.

